

Naboer kan den ene have faaet Betaling for Kjørslen, medens den anden slet ikke har faaet nogen Erstatning, og det er vor Skyld, at det er gaaet saaledes; thi vi skulde, da vi vedtoge Loven om Erstatning, have bestemt, at Erstatningen skulde deles lige, enten Kjørslerne vare flete for Danste eller Tydske, naar vi ikke vilde yde Erstatning for de danste Egter; men det have vi ikke gjort, og derfor hviler Ansvaeret paa os, nemlig paa Rigsdagen, for den Uligbed og Ubillighed, der er tilstede. Jeg kan derfor ikke Andet end ansee Lovforslaget for billigt og maa anbefale det til Vedtagelse.

S. M. Petersen: Det, der bragte mig til at begjære Ordet, var et temmelig stærkt Udtryk af et æret Medlem fra det nordlige Sylland (S. Pedersen), men, da den ærede Formand har taget sig af Sagen, skal jeg ikke videre opholde mig ved dette Udtryk. Naar det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgfreds (Bærtelsen) har sagt, at naar man kjørte for Fjenden, fik man Prygl i Betaling, men at det var ikke Tilfældet, naar man kjørte for vore egne Tropper, skal jeg i Hovedsagen give ham Ret, men jeg skal dog bemærke, at det ikke var ganske ukjendt, ogsaa naar man kjørte for vore Egne. I alt Fald har det været meget hyppigt, at man mødte Inhumanitet og temmelig raa Behandling hos dem, Armeen havde sat til Befalingsmænd paa de Steder, hvor de Bogue skulde samles, som skulde kjøre for den. Det er ikke saa sjældent, at de underordnede Herrer, ikke ere saa rare at have med at gjøre. Man kan kjøre med Lyst for Sagens Skyld, men, naar Taler er om det reent Personlige, kan man ogsaa sige, at det ikke er saa rart at kjøre for vore Egne. Jeg mindes ikke tidligere at have deeltaget i nogen Discussion om denne Sag; hvad der hidtil har tilbageholdt mig, skal jeg tilstaae, er ligefrem det, at jeg nødig taler i en Sag, hvor det kunde have Udseende af, at jeg i nogen Maade var med-interesseret. Jeg vil meget hellere tale for Jernbaneansøg i Sylland end for denne Krigs-skadeserstatning her; saa faaer man dog ikke den Beskyldning for, at man er interesseret i

Sagen. Jeg kan imidlertid ikke tilbageholde efter de mange kraftige Uttringer, vi have hørt imod Loven, at Intet har gjort mig mere ondt end Modstanden imod denne Lov, og det er min Overbeviisning, at man ikke paa nogen kraftigere Maade kan undergrave den Modstandskraft, som hele Nationen bør have og trænger saa haardt til i en eventuel Krig, som ved at modsætte sig en Lov af denne Natur. Det virker i langt højere Grad nedtrykkende i Befolkningen, end mange af de Herrer troe. Det er min fulde Overbeviisning, at Mange, ja de Allerfleste ligefrem betragte det som aabenbar Uret, at de Intet faae, og navnlig henviser de til tidligere Exempler. Jeg troer, at man handler uklogt ved at modsætte sig denne Lov. Det er maafkee en af den Slags Sager, der i langt højere Grad og paa en langt heldigere Maade kan bruges for Fremtiden for at see, hvad Folket egentlig vil, end den Sag, som vi have havt tidligere paa Dagsordenen idag. Bliver Loven ikke vedtagen, fkeer der ikke Andet, end at de Paagjældende foreløbig ingen Erstatning faae; men det er ikke rigtigt, at en enkelt Egn af Landet skal bære meget større Byrder end de andre. Der er ikke saa Tilfælde, hvor det, der her er præsteret, er af større Værdi end den hele extraordinaire Skat, som mangen Egn har at betale i Anledning af Krigen, og det er ikke rigtigt at beskutte paa den Maade, saa meget mindre som det er uvist og i alt Fald ikke usandsynligt, om ikke en eventuel Krig — jeg ønsker Krigen langt borte, men vi kunne ikke haabe paa evig Fred — omtrent vilde falde de Samme til Byrde. Jeg skal ikke forfølge Sagen videre, men jeg skal henstille til de ærede Herrer, om De ikke med Billighed som Bevæggrund ville stemme for Lovens videre Fremme. Det er vel sandt, at vi kunne intet Gaab have om, at den endelig udkommer som Lov i den Skikkelse, hvori den foreligger; men, selv om den skulde udkomme i en mindre heldig Skikkelse — og jeg sigter her navnlig til den høitærede Ministers bestemte Modstand fra tidligere Tid, idet han paa ingen Maade vilde gaae ind paa en saadan Lov, men nok paa en Fordelingslov som den, han selv har forelagt — vilde jeg foretrække det for den nu-